

[Hans Rasmussen.]

stitsminister sige til mig: Det er noget, der sorterer under min Kollega Finansministeren, fristes jeg til at svare: Ja, men hvis Justitsministeren er enig med mig i, at her er noget at gøre, lad os saa følges ad hen til den højtærede Finansminister og sige til ham: Her er vist Penge at spare, her gøres unødigt Arbejde, lad os rette, lad os reformere paa dette Omraade. Jeg føjer til, at husker jeg ikke fejl, har Administrationskommissionen i sin Tid været inde paa Spørgsmaalet og i en af sine Betænkninger stillet Forslag derom.

Dernæst vil jeg gerne have Lov til at røre ved et Par Spørgsmaal, der ligger lidt udenfor selve Retsplejeforslaget, men hænger sammen med Retsplejen, og hvad der staar i Forbindelse med denne, nemlig Spørgsmaalet om Polititilhold. De Tilhold, som man undertiden læser om, er ofte af den Natur, at de paa mig virker, som om det var en Dom, der var blevet afsagt, og at de i deres Virkninger har de samme Følger, som en Dom har for dem, det gaar ud over.

Tænker vi os en uheldig ung Pige, der er kommet noget forkert af Sted, hun faar et Tilhold af Politiet, hun bor hjemme. Ved dette Tilhold lægger man praktisk talt de største Vanskeligheder i Vejen for denne Pige med Hensyn til at hævde sig, hvis hun faar en Plads. Thi det opdages jo snart, at hun har faaet et Tilhold, og det vil være saare vanskeligt for en saadan ung Pige at rejse sig igen.

Jeg retter derfor det Spørgsmaal: staar vi ikke her overfor noget, hvor en Reform kan siges at være paatrængt? Staar vi ikke her overfor noget, hvor man burde tænke paa, om der ikke kunde indføres noget, der svarede til Defensoratet dér, hvor en Person er sigtet og staar overfor Retten? Vil det ikke være muligt at finde nogen Hjælp, finde noget, der kan virke til Støtte for dem, der kommer ind under saadanne uheldige Forhold.

Der er nævnt for mig andre Tilfælde; der er nævnt fra Provinsbyer Tilfælde, som ligeledes virker særdeles stærkt. En ung Bondekarl kommer fra Landet paa Besøg i en større Provinsby; under dette sit Besøg kommer han i mindre heldigt Selskab, bliver beruset, sover sin Kæfert ud en Sommernat i en Park, bliver fundet af Politiet og faar et Tilhold om, at hver Gang han i Fremtiden vover at sætte sine Ben indenfor Byens Grænse, skal han møde hos Politiet. Der sker ham muligvis det Uheld, at han en Gang senere glemmer dette Tilhold, han kommer galt af Sted, og Virkningerne af

Overtrædelsen af Tilholdet bliver undertiden ret skæbnesvangre. Jeg fremdrager Spørgsmaalet og beder om, at det maa blive taget under Overvejelse.

Dernæst vil jeg gerne overfor den højtærede Justitsminister rejse det Spørgsmaal, om ikke Tidspunktet kan siges at være inde til at træffe Lovgivningsforanstaltninger med Hensyn til Anvendelsen af Blodprøven, der, som jeg har lagt Mærke til, bliver mere og mere almindelig i den offentlige Retspleje. Det er kommet saa vidt, at den anvendes i en Mængde Tilfælde, og jeg tror, det kan siges, at den har faaet allerhøjeste Anerkendelse derved, at Højesteret har anerkendt den som en Prøve, der kan anvendes af Domstolene som Bevismiddel i deres Bedømmelse af den Sag, der foreligger.

Naar det er Tilfældet, synes jeg, der mangler noget i vor Lovgivning; thi anerkender man Blodprøven, saaledes som det efter mit Skøn er Tilfældet hos Retsmyndighederne, vil det dog være nødvendigt at indføre Bestemmelser, i Kraft af hvilke man kan give Paalæg om at tilvejebringe denne Blodprøve. Thi hvis Fremskaffelsen støder paa Nægtelse hos de paagældende Personer, paa hvem Prøven gerne skulde udtages til endelig og uomstødelig Afgørelse af en Sag, saa maa vi vistnok her have Lovbestemmelser indført.

Jeg tillader mig videre at spørge den højtærede Minister, hvorvidt der snart kan ventes indført Reforme med Hensyn til den juridiske Uddannelse. Vi har tidligere her været inde paa Spørgsmaalet om Dommeruddannelsen, men der er vistnok god Anledning til at røre ved Spørgsmaalet fra Bunden af og rejse det Spørgsmaal, hvorvidt den juridiske Uddannelse kan siges at ligge saaledes, at den er fuldt ud tilfredsstillende.

Jeg lagde for et halvt Aars Tid siden med Glæde Mærke til, at Justitsministeren tog Initiativet til at faa denne Sag rejst overfor det juridiske Fakultet og gennem Undervisningsministeriet spurgte de lærde Herrer deroppe i den sorte Skole, om de selv mente, at Forholdene paa dette Omraade var ordnede saaledes, som de burde være. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at spørge den højtærede Minister, om der er kommet noget Resultat af dette, om der foreligger noget Svar fra det juridiske Fakultet, om der i det hele taget er Udsigt til, at man fra den Side vil medvirke til, at vi faar en mere praktisk Uddannelse af de unge Jurister.

Jeg har set, at Spørgsmaalet er rejst